

Interactief project over menstruatie

Van onze verslaggeefster
Jutta Grabowski

HEERLEN Sereen en schokkend tegelijk is de installatie *Wasted* van kunstenaars en concertpianiste Tomoko Mukaiyama. 12.000 maagdelijk witte jurken vormen een gangenstelsel, met in het hart de 'Red Room'.

Daar wordt de bezoeker geconfronteerd met bebloede kledingstukken van beroemde ontwerpers als Issey Miyake, Comme des Garçons en de Nederlandse Marlies Dekkers: een vruchtbaarheidsritueel van de menstruatie.

Mukaiyama ervoer dat vrouwen moeilijk praten over hun menstruatie. De taboesfeer probeert zij met *Wasted* te doorbreken.

De architectonische installatie, die eerder te zien was in Japan en Indonesië, beleefde afgelopen vrijdag zijn Europese première in het Heerlense Schunck*. Het project van de Japans-Nederlandse Mukaiyama werd geopend door vriendin en actrice Sylvia Kristel. De kunstenaars zelf wijdde *Wasted* in met een eenmalig pianoconcert, waarin zij op eigenzinnige wijze de Goldbergvarianten van Johann Sebastian Bach ten gehore bracht.

'Een artistieke totaalervaring', zo omschrijft de in Amsterdam wonende kunstenaar *Wasted*. Architectuur, kleding, muziek, film en tekst ontmoeten elkaar.

Bezoekers leveren een actieve bijdrage aan het kunstwerk. Iedere bezoeker mag een jurk meenemen. In ruil daarvoor moet zij deze jurk tijdens de menstruatie dragen en een persoonlijke verklaring geven over haar vrouwelijkheid.

Dit leverde bij de eerdere exposities vaak zeer persoonlijke, emotionele videofragmenten en teksten op, die tijdens het openingsconcert in Heerlen geprojecteerd werden. Zo schrijft een oudere vrouw op ontroerende wijze over het verlies van haar vruchtbaarheid.

Hoewel Mukaiyama als pianiste overwegend werk van moderne componisten op haar repertoire heeft staan, koos de kunstenaar voor het multimediale *Wasted Concert* in Heerlen voor een eigenzinnige bewerking van de Goldbergvarianten van Bach, afgewisseld met de op doeken geprojecteerde teksten en beeldfragmenten van eerdere bezoekers. 'Bachs muziek heeft een universeel karakter en past daarom goed bij de vaak emotionele statements', aldus Mukaiyama.

Het verband tussen muziek en het

Bezoekers in de installatie *Wasted*.

Foto Marcel van den Bergh / de Volkskrant

wrouwelijke lichaam is bij Mukaiyama in de eerste plaats persoonlijk. De vaak bijzondere fysieke inspanning, die het spelen van hedendaagse, complexe muziekstukken van haar vergt, maakt dat zij haar lichamelijke intensiever ervaart: 'Soms lijken mijn

vingers of mijn arm langer te worden tijdens het spelen', zegt Mukaiyama.

In het hele oeuvre van de kunstenaar speelt het lichaam een belangrijke rol. In *Wasted* draait het om de scheidslijn tussen lichaam en buitenwereld, vandaar de prominente rol

van kleding in het werk. De bezoekers lopen tussen de uit jurken opgetrokken wanden door geplooide ruzies

Wasted installatie van Tomoko Mukaiyama in Schunck*, Heerlen, t/m 25 april.